

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10C/35/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5616201182
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2016:5616201182.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudkyňou JUDr. Evou Uličnou v právnej veci žalobcu Československá obchodná banka, a. s., so sídlom v Bratislave, Michalská 18, IČO: 36 854 140, zastúpeného splnomocneným zástupcom HMG LEGAL, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Štefanovičova 12, IČO: 35 885 459, proti žalovanému J. N.R., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom R. S., o zaplatenie 266,63 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 141,11 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 129,79 eura od 9. 2. 2016 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti sa žaloba z a m i e t a.

Žalobcovi sa priznáva náhrada trov konania vo výške 0,99 eura a náhrada trov právneho zastúpenia vo výške 4,58 eura, ktoré je žalovaný povinný zaplatiť splnomocnenému zástupcovi žalobcu, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobou, doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 17. 2. 2016, sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia 266,63 eura, úroku vo výške 19,5 % ročne zo sumy 129,79 eura od 9. 2. 2016 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 255,32 eura od 9. 2. 2016 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že na základe žiadosti o poskytnutie Č. kreditnej karty a oznámenia o poskytnutí úveru k Č. kreditnej karte, poskytol žalovanému vo forme čerpania kreditnej karty do výšky úverového limitu 450 eur finančné prostriedky. Nakoľko žalovaný poskytnutý úver nesplácal a bol omeškaný s vrátením viac než dvoch splátok a súčasne jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, vyhlásil pohľadávku za splatnú k 25. 5. 2014. Žalovaná suma pozostáva z istiny vo výške 129,79 eura, úrokov vo výške 125,53 eura a úrokov z omeškania vo výške 11,31 eura.

V doplnení žaloby, doručenom súdu dňa 19. 4. 2016, žalobca uviedol, že nezaplatená istina vo výške 129,79 eura predstavuje nezaplatenú časť poskytnutého úveru. Nezaplatené úroky vo výške 125,53 eura boli vyčíslené ku dňu 8. 2. 2016. Úroky z omeškania vo výške 11,31 eura boli počítané z nedoplatkov na splátkach istiny a riadnych úrokov. Prvýkrát sa žalovaný dostal do omeškania so splátkou istiny splatnej ku dňu 25. 5. 2011. Následne si svoj záväzok splnil k 25. 7. 2011, avšak opätovne sa dostával do omeškania. Jednotlivé sumy riadnych úrokov, úrokov z omeškania, obdobie ich účtovania, percentuálna sadzba a základ pre ich výpočet, vyplývajú z predloženej špecifikácie pohľadávky.

Žalovaný sa k podanej žalobe nevyjadril.

Podľa § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, pojednávanie nie je potrebné nariadovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa § 156 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd vo veci ústne pojednávanie nenariadoval, keďže sa jednalo o drobný spor (nakoľko výška žalovanej sumy nepresiahla 1000 eur). Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené uznesením zo dňa 2. 6. 2016, č. k. 10C/35/2016-62, vyveseným na úradnej tabuli súdu dňa 10. 6. 2016, zveseným z úradnej tabule súdu dňa 29. 6. 2016, teda najmenej päť dní pred vyhlásením rozsudku.

Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, a to žiadosti o vydanie platobnej karty k účtu Č. kreditnej karty pre fyzickú osobu, oznámenia o poskytnutí úveru k Č. kreditnej karte, potvrdenia o prevzatí platobnej karty, poslednej výzvy na zaplatenie dlžnej čiastky, vrátane poštovej doručenky, oznámenia o zosplatnení úveru, vrátane poštovej doručenky, podmienok pre vydanie a používanie Č. kreditnej karty, všeobecných obchodných podmienok, sadzovníka úrokových sadzieb, výpisu z bankovej knihy, výpisu dlhu podľa jednotlivých kalendárnych dní, výpisu z účtu žalovaného, súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch, súd zistil nasledovný skutkový stav:

Žalovaný dňa 6. 10. 2010 požiadal žalobcu o vydanie platobnej karty k účtu Č. kreditnej karty pre fyzickú osobu s limitom 450 eur. Žalobca dňa 6. 10. 2010 oznámil žalovanému, že na základe jeho žiadosti zo dňa 6. 10. 2010 mu poskytne úver k Č. kreditnej karte do výšky úverového limitu 450 eur. Dňom splatnosti je vždy 25. deň v mesiaci. Ku dňu otvorenia úverového účtu predstavuje výška úrokovej sadzby 18,9 % ročne, debetnej úrokovej sadzby 30 % ročne. Ročná percentuálna miera nákladov na úver predstavuje 20,91 %, priemerná hodnota úrokovej miery pre kreditné karty je 0 % ročne. Žalovaný potvrdil prevzatie kreditnej karty dňa 24. 11. 2010.

Dňa 5. 3. 2014 vyzval žalobca žalovaného na úhradu dlžných splátok v celkovej sume 194,82 eura a súčasne ho upozornil na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Výzva bola uložená na pošte dňa 10. 3. 2014. Dňa 26. 5. 2014 oznámil žalobca žalovanému, že dňom 25. 5. 2014 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy do 5. 6. 2014 v celkovej výške 425,97 eura. Uvedené oznámenie bolo uložené na pošte dňa 29. 5. 2014.

Podľa výpisu z účtovnej knihy ku dňu 8. 2. 2016 predstavovala dlžná suma 266,63 eura a pozostávala z istiny vo výške 129,79 eura, úrokov vo výške 125,53 eura a úrokov z omeškania vo výške 11,31 eura.

Podľa prehľadu dlhu podľa jednotlivých kalendárnych dní predstavovala výška dlžnej sumy v období od 26. 4. 2014 do 25. 5. 2014 419,69 eura, z toho výška splatnej istiny 177,83 eura, splatného úroku z omeškania 1,80 eura.

Podľa údajov o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch za druhý štvrtrok 2010, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov pre kreditné karty nebola zverejnená.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 25a ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, právne vzťahy, ktoré vznikli pred 1. januárom 2013 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov.

Podľa § 1 ods. 2 prvá veta zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom do 31. 12. 2012, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom do 31. 12. 2012, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. 1. 2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Z. E. A. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd podanej žalobe žalobcu čiastočne vyhovel, nakoľko mal preukázanú jej čiastočnú dôvodnosť. Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, mal súd preukázané, že žalobca a žalovaný uzavreli zmluvu o vydaní platobnej karty k účtu Č. a o poskytnutí úveru k uvedenej kreditnej karte. V zmluve si dojednali poskytnutie úverového limitu v sume 450 eur a povinnosť žalovaného platiť úrok vo výške 18,9 % ročne. Vzhľadom na skutočnosť, že zmluva bola uzavretá medzi dodávateľom a spotrebiteľom, jednalo sa o spotrebiteľskú zmluvu. Vzhľadom na charakter a obsah zmluvy, sa jednalo o zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Keďže povinnosťou dlžníka zo zmluvy o úvere je vrátiť poskytnutý úver a zaplatiť dojednaný úrok, súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 141,11 eura, pozostávajúcich zo sumy dlžnej istiny vo výške 129,79 eura a úrokov z omeškania vyčíslených v sume 11,31 eura. V zostávajúcej časti, a to v sume uplatnených úrokov vo výške 125,53 eura, súd podanú žalobu zamietol, nakoľko nemal preukázanú jej dôvodnosť. Z prehľadu dlhu žalovaného podľa jednotlivých období mal súd preukázané, že ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, t. j. ku dňu 25. 5. 2014, žalobca neevidoval žiaden dlžný úrok. Úrok v celkovej výške 125,53 eura bol načítaný na ľarchu žalovaného v období od 26. 5. 2014 do 8. 2. 2016, t. j. po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Zmluvný úrok ako odplata (cena) veriteľovi za poskytnuté peňažné prostriedky prislúcha veriteľovi len za dojednanú dobu poskytnutia úveru. Uvedená skutočnosť vyplýva aj z ustanovenia § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka, podľa ktorého záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Úroky predstavujú osobitnú peňažnú náhradu, súvisiacu s poskytnutím finančných prostriedkov, pričom sú splatné spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky (čo konštatoval aj Krajský súd v Žiline napr. v rozsudku zo dňa 19. 11. 2013,

č. k. 5Co/165/2013-148, v rozsudku zo dňa 20. 11. 2014, sp. zn. 9Co/862/2014, v rozsudku zo dňa 26. 3. 2015, sp. zn. 9Co/138/2015). Preto žalobcovi neprislúchalo právo na zaplatenie zmluvných úrokov za obdobie po splatnosti úveru.

Nakoľko žalovaný sa dostal s plnením svojho peňažného záväzku do omeškania, súd priznal žalobcovi aj úroky z omeškania, a to vo výške uplatnenej v žalobe, ktorá nebola vyššia ako výška úrokov z omeškania podľa občianskoprávných predpisov, avšak len zo sumy dlžnej istiny, t. j. zo sumy 129,79 eura, nakoľko žalobca si uplatnil úroky z omeškania len z istiny a úrokov, pričom v časti úrokov bola žaloba zamietnutá, a to od 9. 2. 2016 do zaplatenia, keďže úroky z omeškania vyčíslené za obdobie k 8. 2. 2016 boli súčasťou priznanej sumy vo výške 141,11 eura.

Podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

V súlade so zákonným ustanovením § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku súd priznal žalobcovi pomernú časť náhrady trov konania. Úspech žalobcu v konaní predstavoval 141,11 eura, čo percentuálne činí 53 %, jeho neúspech 125,52 eura, čo percentuálne činí 47 %. Pomer úspechu a neúspechu žalobcu potom predstavuje 6 % (53 % - 47 %). Súd preto priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške 6 % zo zaplateného súdneho poplatku z návrhu na začatie konania vo výške 16,50 eura, čo činí 0,99 eura a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 6 % z celkových trov právneho zastúpenia vo výške 76,37 eura, čo činí 4,58 eura podľa vyhl. MS SR číslo 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, a to tarifnú odmenu za dva úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie na súd - podanie žaloby po 23,24 eura (§ 13a ods. 1 písm. a/, c/ citovanej vyhlášky, v spojení s § 10 ods. 1 citovanej vyhlášky), režijný paušál k dvom úkonom právnej služby vykonaným v roku 2016 po 8,58 eura (§ 16 ods. 3 citovanej vyhlášky) a DPH 20 % z priznanej tarifnej odmeny a režijného paušálu, t. j. zo sumy 63,64 eura, čo činí 12,73 eura. Nakoľko žalobca bol v konaní zastúpený splnomocneným zástupcom, ktorý je advokátom, súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť náhradu trov konania splnomocnenému zástupcovi žalobcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku **m o ž n o p o d a ť** odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozsudku prostredníctvom Okresného súdu Liptovský Mikuláš na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.